

SABO

BARANGÉ

Barcelona, Granollers, Girona

i difícil de la deslliuració de la nostra patria, heu sapigut defensar els vostres ideals, els vostres interessos, la vostra ciutadania, heu donat força i vitalitat al regionalisme, fent-lo arrelar per tots els àmbits del Vallés. en aqueix triomf que hem obtingut per tot Catalunya i heu contribuït amb el vostre esforç, amb el compliment del vostre ideal; la patria vos en restará reconeguda.

Mercés també al Sr. Marqués de Olérdola i als seus satélites especialment, per a la seva actuació, convèncint-se que'l vostre districte de Granoller es fins a l'ànima regionalista i una demarcació destinada a elegir els seus diputats per a l'article 29.

Pro perdonin, la pluma se m'havia adelantat, els aconsellava malament, continuin lluitant, perque també han fet obres bones i per les que nosaltres els hem som agraits, les campanes del rellotge de l'Esglesia de Llíssá de Munt, a les que vostés tant espléndidament han contribuït, els hi serán senyal d'una disolusió, pro pensin que tenen moltes sonades les campanes com diu Chatabriand, son «lires armonioses que canten les alegries, tristesses, amargures i esperances» i a la Catalunya que nosaltres defensem li tocarán les hores del seu progrés, hores de pervindre que arribant fins el fons dels nostres cors ens servirán d'entusiasme, d'enardiment i ens recordarán el compromís que tenim contret amb nostra mare Patria per a defensar-la i lluitar per ella, fent realitat les nostres ambicions «Catalunya sempre gran».

Convèncint-sen una vegada més, que aquestes visites comarcals, pagant i promentent campanes i carreteres, l'intenció es molt lloable per a conquistar i convencer a algún senyor de bona fé, pro aquest catolicisme de «magnesium» els hi seria més eficaç si quan aqueixes campanes cridan a rendir el tribut que devem a l'Autor de l'humanitat, fossin vostés els primers en donar l'exemple i escoltessin els dictats de la conciencia, potser convencerieu millor, perque l'home,

avans que'ls diners per a convertir, té una intel·ligencia, i raonant-la sab apoiar i fonamentar els seus arguments.

ALBERT COMTE.

LA DARRERA CRISSI

Pels diaris de la nit del darrer dijous ens enterarem que els nostres amics senyors Ventosa y Rodés se separaven del Govern per l'absoluta disconformitat amb la política electoral seguida per aquest. Ja aquest criteri se exterioritzá un mes enrera en un Concell de Ministres, pero desistiren dels seus propòsits a causa de les difícils circumstancies del moment i a pres del senyor Marqués d'Alhucemas, qui va recomanarlos seguisin als seus respectius llocs fins després de que s'haguessin celebrat les eleccions, pero ells fonamentaven l'urgencia a fi de deixar al Rei tot el temps possible per a resoldrer la crisi fins a l'apertura del Parlament.

Una de les causes que més ha pesat pera fer pendrer a última hora tal decissió a nostres amichs, ha estat la discrepancia entre els restants membres del Gabinet en la redacció del Missatge que la Corona tindrà que presentar a les Cors, ja que mentres els dos Ministres mantenian íntegrament els acords de l'Assamblea de Parlamentaris, els restants s'hi oposaven. En vista de tal desacort i a fi de que el Rei pogués resoldre en completa llibertat d'acció en tant important assumpto i per a reservar-se ells defensarlo desde el Parlament amb tot el coratge que la qüestió se requereix, insistiren de nou en llurs propòsits de retirar-se del Govern.

Les seves vacants s'han cobert donant satisfacció al Sr. Alba o posant al Ministeri d'Hisenda al Sr. Comte de Caralt, que encare que catalá, no representa res dintre de nostra terra, ja que porta tant sols la representació d'ell mateix, tota vegada que ni un sol diputat a Cors en tot Catalunya ha tret l'agrupació política a que pertany aquest senyor. Ja veurem el camí que segueix, reparam els convenis comercials tractats i concertats per el Sr. Ventosa, i que tant falagueres esperances havien fet esperar.

En quant al Sr. Silvela no li coneixem les fa-